

YA SİYASAL VE DEMOKRATİK BİR TARTIŞMA, YA ÇÜRÜME!

ÖDP Şubat 2009 Olağanüstü Kongresi, kapitalizmin 1929'dan daha derin bir krize girdiği, Türkiye sosyalist ve emek hareketinin elli yıllık tarihinin en kötü günlerini yaşadığı bir ortamda, ancak karşı karşıya bulunulan tarihsel ve güncel herhangi bir sorunu gündemine almaksızın, bölünme ve dağılma sirenleri arasında yapılıyor. Olağanüstü Konferans'ın gerekçesi, bir önceki olağanüstü konferansta delegasyonun seçtiği Parti Meclisi bileşiminin elverişsiz bulunması. Delegasyon bu kez, aynı yıl gerçekleşmesi zorunlu olan olağan konferansa kadar, elverişli bir Parti Meclisi seçmeye davet edilmekte!

Siyasal görevlerden tamamıyla kopuk bu bürokratik davet, ÖDP'nin herhangi bir sorununu çözmeyecek olmasının yanında, parti aristokrasisi diye adlandırılabilir Parti Meclisi'nin kendi iç didişmesinin ürünüdür. İşlemeyen örgütler, olmayan yayınlar, yürümeyen politikalar, parti içi demokrasi, emekçilerin, ezilenlerin krize karşı mücadelesinde alınacak tutumlar, sosyalizmin bayrağının yükseltilmesi gibi "gereksiz" sorunlar gündemde bulunmamaktadır.

Parti tüzüğünü değiştirerek bir önceki parti içi bunalmaya çözüm bulduğunu sanan iki kanat bugün karşı karşıyadır. 2002 seçimlerinde DTP ve sosyalist partilerle ittifakı beceremeyince Sema Pişkinsüt'ün partisiyle kapalı kapılar ardında yapılan ittifakın siyasal bilançosunu çıkarmaktan kaçınanlar bugün saflaşmış vaziyettedir. Her iki siyasal hamlenin muhasebesini yapmadan, yeni bir siyasal hesaplaşmaya girenlerin akibetinin ilk bunalımın neticesinden farklı olması beklenmemelidir.

Kriz mi, çürüme mi?

ÖDP'nin herhangi bir konferans kararında yer almayan iki yeniden yapılanma önerisi ayrışma nedeni olarak gösterilmekte. Oysa 2006 yılında yapılan Özgürlükçü Sosyalizm program değişikliği ve ilişikteki kararları dışında ÖDP'yi bağlayan bu yönde herhangi bir metin sözkonusu değildir. Bu açıdan ayrışma nedeni olarak gösterilen hususlar gayri-meşrudur, gayrisiyasidir. ÖDP'nin yeniden yapılanmasına ilişkin üyelerin tartışmaları biçimlenmiş ve en yüksek organ olan konferans tarafından kabul edilmiş bir karar olmadan PM'nin şu veya bu kanadı tarafından üretilen bir yazı çerçevesinde partiyi bürokratik bir cendereye almanın sonucu olarak parti, üyelerin büyük kısmının kendisini dışında hissedeceği bir bölünme yaşayacaktır. Bu bölünme ile ÖDP, monolitik bir partide bile bulunabilecek fikrî tar-

tışmayı kaldıramayan, çoğulcu olma iddiasındaki bir parti olarak tarihe gömülecektir. Artık ÖDP'nin ne olduğuna dair resmi tarih söylevleri çekilmektedir. Bunun anlamı tarihin şekilsizleştirilmesi, ÖDP'nin geleceğinden umut kesilmiş olmasıdır.

Ne yapmalı?

ÖDP, kendisine emek veren, onu yaratan üyelerinin katılımıyla geleceğini biçimlendirmelidir. Hiç değilse bir kez, üstelik ÖDP'nin varlığına veya yokluğuna karar verileceği bir süreçte, partinin yeniden yapılanmasına dair aşağıdan bir tartışmayı yürütmenin imkânları oluşturulmalıdır.

ÖDP üyelerinin iradesini yansıtmakla yükümlü olan delegasyon, tabandan almadığı bir iradeyle parti hayatına yön verme hakkına sahip değildir. Aşağıdan, herkesin katılımıyla, mümkünse daha geniş kesimlere de açık bir tartışmayla yalnızca ÖDP üyelerine değil, geçmişte ÖDP'ye emek vermiş veya aynı yolun yolcusu olan diğer sosyalistlere de bir yeniden yapılanma imkânı tanınmış olur.

ÖDP'nin şu andaki yarılmasını açıklayabilecek ciddiye alınabilir bir programatik tartışma yokken ve Büyük Konferans ve PM'de oybirliği ile metinler geçerken, saflaşmanın gerekçesi olarak gösterilen ikilemler ikna edici değildir. Şu andaki saflaşmalarda görüşlerden ziyade tepkilerin oynadığı rolleri küçümsemeyen, tabandan yürütülecek açık bir tartışmayla yeni ve hakiki bir saflaşmaya yönelik yaşamsal bir ihtiyaç söz konusudur. Ancak, çoğulcu bir parti iddiasında olanlar farklı görüşleri, eğilimleri ne tür bir omurga üzerinde taşıyabileceklerini de belirtebilmelidir. ÖDP içindeki siyasi görüş ayrılıklarından çok daha önemli olan, on üç yıllık hayatında organik bir parti inşa edilememesidir. Parti içi demokrasi konusunda kimsenin sicili temiz değilken, çözümlenmesi ve anlaşılması gereken ilk meselenin bu olduğu atlanmamalıdır. Çünkü partinin eylem muhtevası ancak parti içi demokrasinin işlediği bir zeminde gelişebilir. Organların değil, bireylerin ve çevrelerin işleyişe egemen olduğu bir partinin mücadele kapasitesinin ne olduğunu anlamak için ÖDP'nin herşeyden önce bir bilanço çıkartması gerekir.

Şubat 2009 Olağanüstü Konferansı kendisine ait olmayan bir hakkı kullanmamalı, üyelerin kendi kaderlerini tayin edebilecekleri kapsamlı bir tartışmayı düzenlenme kararı almalıdır. Bunun dışında herhangi bir karar, mevcut durumu değiştirmeyecek, parti çürümeye devam edecektir.

Söz, yetki, karar tabana!

